

Publicerad 2007-02-15 17:14 av Mr G

- *Du är min dotter, eller hur?*

- *Jag är inte din dotter, skrek nästan Anne för hon kom med i kvinnans tonfall.*

## **EN DÖD DOTTER**

### EN DÖD DOTTER

Anne hon hörde någon springa emot henne och vände på huvudet.

- Hej, Anne hur är det med dig?

Anne hon tittade på Josephine oh sa.

- Måste du skrämman livet av mig?

Josephine svarade henne.

- Det är bra för blodomloppet om hjärtat får slå lite fortare.

- Du är då en riktig rackare, sa Anne

- Ja, någon ska vara det, sa Josephine.

Anne undrade vad Josephine gjorde på stan.

Tydiligen gjorde hon detsamma som Anne.

Skolkade med andra ord.

- Jag vill inte kalla det skolk, sa Josephine, utan detta är bara en liten ledighet.

- Javisst är det, sa Anne men vi har ju faktiskt tagit ledigt utan lov.

Ja, so what, sa Josephine.

Nu när vi ändå är här kanske vi kan gå och fika innan vi går och handla lite?

En bra idé tyckte de båda två.

De köpte var sin croissant och te med lite mintblad.

Båda två tittade sig omkring för att hitta en plats där de kunde vara lite ostörda.

De hittade ett bord bredvid väggen där det hängde en gräslig tavla.

Men som Josephine påpekade sa var de ju inte där för att studera konst.

Det blev mycket prat om skolan och relationerna med grabbarna.

Josephine tog fram en cigarett och skulle just tända den.

När Anne påpekade.

- Du får inte röka här inne.

- Föresten har du börjat att röka?

Josephine svarade.

- Ja har både börjat och slutat och börjat igen.

- Kan du inte bestämma dig, sa Anne?

Just då blev hon överraskad av att höra högtalaren skrika nästan ut ett erbjudande på den här stormarknaden.

Det här med cigaretten glömdes bort och de började att prata om något annat.

När Josephine skrattade åt något Anne hade sagt såg de en lärare från skolan.

De försökte att göra sig mindre och liksom falla ihop so ett korthus.

Det såg väldigt löjligt ut men vad gör man i en sådan situation?

- Har han gått, frågade Anne?

- Ja, jag tror det.

Josephine tyckte att de såg ut som två pingviner som försökte gömma sig, det såg väldigt konstigt ut.

Den dagen hade blivit mycket bättre än att sitta i ett kasst klassrum.

När de hade fikat färdigt så gick de in till den stora, stormarknaden

De strövade runt och tittade på olika saker. De var borta vid musikavdelningen och lyssnade på musik.

Det är ju bra att man kan lyssna på musiken här innan man köper något.

- Är inte det bra, frågade Anne?

Josephine hörde inte med lurarna på, så Anne fick ta till teckenspråket.

- Vad vill du, undrade Josephine?

- Jo, jag sa just att det är väl bra att man kan lyssna i lurarna på musiken?

- Ja, det skulle vara lite jobbigt att lyssna utan lurarna, sa Josephine med lite ironi.

Snart så tröttande de på att sitta där och lyssna på musiken.

De fortsatte sin expedition på stormarknaden.

Just när de skulle gå in på fruktavdelningen så såg de den där läraren igen.

Men nu var det lättare att gömma sig bakom någon hylla.

De kände sig som om de var efterlysta och att de var tvungen att gömma sig.

Det stämde ju att det kanske var bäst att göra så annars fick de nog en reprimand när de kom till skolan igen.

- Det fixade vi bra sa Anne.

Just när hon hade sagt detta så tog någon henne på axeln.

Hon kände hur det skräcken kom från tårna upp till huvudet så nackhåren reste sig.

Hon vände sig om och var naturligtvis medveten om att det var läraren som stod där.

Men se så var inte fallet.

Utan där stod en kvinna och nästan skrek till henne.

- Du är min dotter, eller hur?

- Jag är inte din dotter, skrek nästan Anne för hon kom med i kvinnans tonfall.

Kvinnan lugnande ned sig lite och sa.

- Jag kunde svära på att du var min dotter som tyvärr dog för ett par år sedan.

- Anne tänkte, skulle jag var hennes döda dotter? Vad läskigt!

Kvinnan sa.

- Kan du göra mig en tjänst, så skulle jag bli mycket glad.

- Ja, om jag kan det så, kan jag väl göra det, sa Anne.

När vi går igenom kassan kan du då säga en sak, som skulle göra att mitt hjärta slog lite fortare.

Så skulle också min ångest över min döda dotter bli lite bättre.

Jaha, vad är det då, sa Anne.

När de kom fram så gick kvinnan igenom och just då sa kvinnan.

- Hej då raring.

- Hej då mamma svarade, Anne.

Kvinnan gick sin väg och hon såg mycket glad och nöjd ut.

Anne hon tänkte.

- Det kan inte vara så lätt att mista en dotter. Kanske jag ändå har gjort dagens gärning.

När Anne skull betala för sina äpplen och sin juice hon hade köpt sa expediten.

Det blir 850 kronor.

- Vadå, sa Anne?

Ja, det går till 850 kronor.

- Det är ju helt omöjligt, sa Anne.

- Jag har ju bara köpt äpplen och en juice.

Ja, men sa expediten.

Du skulle ju betala för din mamma också.

Anne sa kraftfullt.

- Det är inte min mamma!

- Ja, men hon sa ju till dig.

- Hej, då raring och du svarade.

- Hej då mamma.

Mr G

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mr G med Poeter.se id #13053 innehar upphovsrätten